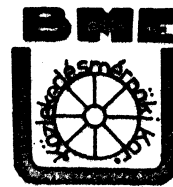

KÖZHIR

78. IV. 11. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA

VI. félv. 10. szám.

APRÓSÁGOK

Igen, apróságokkal szeretnék foglalkozni! Az élet apróságai, melyek oly fölszágasok és oly fontosak.

No. 1. A megköszönésről.

6-os villamos, Petőfi-híd, pesti hídfő. / Szerénységen már a villamoson, a vezető mögött állok. / A villamos még ébren - „csönget egy picit”.

- Birrrr...

A vezető zárja az ajtókat. Azaz mégsem, mert látja, hogy egy férfi igyekszik fölfelé a lépcsőn / majdnem szalad /, és megállítja az ajtó záródását; a félig nyitott ajtón az ürge simán fölszalhat / elérte célját /. Főlkászalódik, és becsörtet a kocsi közepébe, majd leül. Villamos indul.

A villamosvezető félhangosan:

- Ba...

/ Főlszólítás könnyűvérű szülivél történő orális koituszra. /

/ A fordító /

Többé-kevésbé elképedt tekintetek a vezetőn, aki félig hátrafordulva mondja nekem / mivel én voltam a legközelebb /.

- Tudja, nekem nem kerül semmibe, ha az orrára csapom az ajtót, akkor is csak a sőhivatalba mehet! De ha megvárom, akkor legalább megköszönne ez a vén f... / linga / Itt vannak / mutat a már közeledő budai megállóhoz / ezek az egyetemisták, ezeknek olyan szívesen megáll az ember, még ha akkor lépnek csak le a járdáról, mert azok, miután fölszállnak, akkorát köszönnek...

Ezeknek /fejével hátraintve / annyiszor tesz szíveséget az ember és még azt se mondják: vaskalap! Én meg csak hallgatok, mint a sült-hal. / Mi mást tehetnék? / Egyetértőleg mosolygok a bajszom alatt, és mivel már a villamos megállt, elköszönök a vezetőtől, aki viszonozza, és mosolyog; csönget, indít és elrobog...

No. 2. Az üdvözlésről

Estefelé nyílik a kertkapu, és lassú kolompzó mellett / vagy anélkül / a legelőről hazaballagnak a tehenek. Belépnek az udvarba, és rendre elbődülnek.

/ - Kúuu... /

Ezt a szokást ne felejtsük el oly sűrűn!

No. 3. „Április 4-ről szóljon az ének” / Bakikról - nem mindgyikről - tavirati stílusban. / Rövidke néptánc / az előző évekhez képest semmi /.

Annál hosszabb modern bolett. / Az munkának az ő szépségéről. / Vers egy darab sr.

Transzparens még az ünnepség alatt sem volt céljának megfelelően használva. Annak ellenére, hogy láttam a kezekben ilyeneket, de csak támaszkodtak rá, és ez jobb eset, mert volt, aki a bokorba dobta, vagy ráült. Pedig nagyon szép feliratok voltak rajtuk, többen is olvashattam:

„Politikusság, aktivitás, KISZ”
Vége az ünnepségnek. Zászló 3 perccel ezután sehol. Előtte is csak a „hivatalos zászlók”, amiket ifjúgárdisták és tisztiiskolások tartottak. Egy darab se! Azaz egy darabot az „élesszemű rádióriporter” / ilyen óles szemmel inkább a TV-hez ment volna / kiszúr, és mikrofonvégre kapja a legényt, aki tartja. / A stílus utánozhatatlan - részletek - /

- Itt találkoztam veled, a jubileumi parkban egy 3 méteres bambuszrúd tetején egy piros selyemkendővel a kezében. Mi ez?

Épületes kérdés! Lehetséges válaszok: rézfánfűtő, anyám tyúkjá, stb. / Mellesleg a „selyemkendő” kb. 2m-es. /

- Ez nem egy bot és egy selyemkendő, hanem egy zászló! A válaszadó, nem úgy, mint a kérdező, emlékezett az általános iskolában únásig tanult versre: bot + vászon = zászló.

- És miért van ez nálad?

Ujabb eszes, ravasz, körmönfont kérdés. A válaszadó szinte megszeppenve, nem tudván mit válaszolni:

HATHÁZI DÁNIEL

1919 - 1978

Megrendülve hallottuk a hírt, hogy Hatházi Dániel - „Dani bácsi” - az Aero- és Termotechnika Tanszék adjunktusa 59 éves korában elhunyt.

Oktatói tevékenysége mellett a helikopterek és a léggárnás járművek területén végzett kutató munkát.

Embersége, odaadása példamutató volt.

Emlékét megőrizzük.

JELÖLŐLISTA

III. évfolyam

Évfolyam jelölő bizottsága a IV.25-1 küldöttértékezőletre:

Vozáry György	354. tk. mb. vezető
Kriston Ákos	351. tk.
Kékesi Viktória	352. tk.
Zahalka Géza	353. tk.
Mihályi Gábor	355. tk.
Kocsis Miklós	356. tk.

Javaslataitokkal őket keressétek.

Előzetes jelölőlísta IV. 14-én készülő KÖZHÍR-ben megjelenik.

- Kijöttem ide az ünnepségre, és... A világ legtermészetesebb dolgának tartván azt, hogy egy „ápr. 4-e” ünnepségén vörös zászlóval jöjjön el. / Egyébként, ha például rollerrel jön el, tényleg hülyén nézett volna ki. /

Egyébként a „riport” egyoldalú bemutatóval véget is ért.

A rádióhallgató örül. / Az „egyszerű” emberek szeretik az ilyet! /

/ Riporterünk ennyi ésszel segédmunkásig is vihette volna. /

Folytatása következik... talán.

Tarján Frigyes

Csodálatosan szép tavaszi reggelre ébredtem. Kinn verőfényes napsütés, a madarak csivitelnek, s hatalmas recesenéssel épp most pattant ki a gyöngyvirág hét bimbója. Talán ez a „robaj!” talán a madarak, de esetleg a szobámba beszűrődő napsugár ébresztett fel álomból. Szemből ki-töröltem a csipáimat, mint a kis-macska megmosakodtam, s vidáman nekiláttam az új napnak. Rajzom fel-feszítve a táblára, számológémem áramkörei nyugszanak, s szunnyadnak jegyzetpapírjaim is glédába állva.

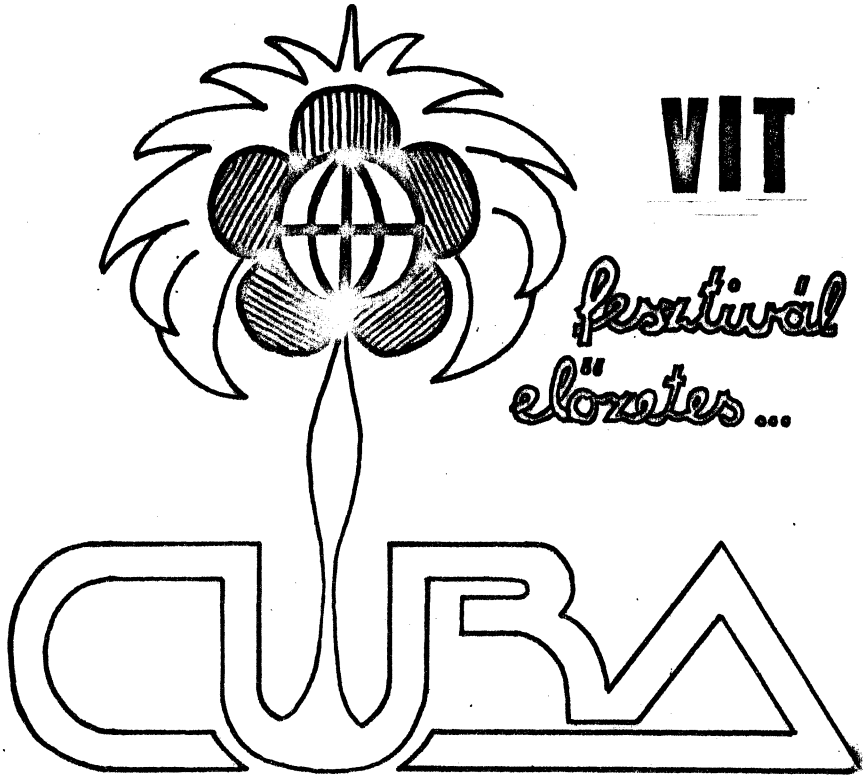
Vasárnap van, így mindez érthető. Hat nap munka után édes a pihenés. De egy pillantás az órára: 7 óra van. Igyekezünk csak, mert elké-sünk! Pél kilenckor kezdődik a nagy felfordulás-csinálás, hogy a végén minden rendben legyen. Nagy nap van ma, április 23-a. Hogy mitől nagy? - ma van az egyetemen a VIT-FESTIVÁL. Amiatt kell kora reggel besietnem, hogy segítsek összeállítani a saj-tós, és a kari pavilont.

Csügalyossággal vászerog a busz végig Pest utcáin. Átszállás, villa-mos, gyege lőkösödés, és máris le-szállhatok a Gellért-téren. Méhány ismerős arc, s csoportta verődve folytatjuk utunkat a „K” épület felé.

Itt már nagy a sürgés-forgás; rep-kegnek a papírok, s a kemény parancs-szavak:

- Vágd hozzám a bicskát!
- Hozz már egy kis ragasztót!
- Van még ott krepp-papír, hozzá-l csak a csomagból!
- Ott van, majd kiveri azt a gyöngy két szemedet!
- Bocsnát, de én már öt éves korom óta nem járok más kezén, így nem venném rossz néven, ha patáid ar-rébb helyeznéd.
- Emeld magassabbra a kari jelvényt!
- Működik a pilács? Kapcsold fel!...

Nem jó. Fordítsd jobbra!...Jó.
„Micsoda vásár készül itt!”-gondal-tam magamban, s nekiláttam én is a munkámnak. Délre már csak papírhegyek látszottak a „K” épület aulájában, és félemeletén, de már új várak kör-vonalai látszottak. Minden vár /pa-vilon/ építői a szemet akarták el-kápráztatni mindenféle egyszerű, vagy bonyolult, csillogó-villogó va-cakokkal, modellekkel, makettekkel, egyszóval mindazzal, mi egy embert megfog, s ott tart hosszabb időre. Mi is elkészültünk, s így körbe-

nézhettem, mielőtt a tömeg elárasz-taná a területet. Rengeteg pavilonnal találkoztam. Például külföldi delegá-ciókéval; Szovjetunióból, Lengvel-oroszágból, Bulgáriából, Csehszlová-kiából, NSZK-ből, Finnországból, és Ausztriából érkeztek küldöttek az NKB meghívására Budapestre. Más egye-temek nevei is fennen hirdették, hogy léteznek, így jelen volt a SOTE, ELTE, KÖZGÁZ, a Kertészeti, a miskolci, a veszprémi egyetem. Több rövidítés ugrott szemembe villany-újságon, plakáton: HIKI, TESCO, METROBER, EKV, de találkozhattam régi, nagyüzemek neveivel, mint a GANZ, IZZÓ, és a TAURUS.

Láttam kitömött krokodilt, gyík-bőrből készült erszényt, bambusz-ból font kalapot, és egzotikus orszá-gokat bemutató fotókat, festményeket. Olvashattam KUBA, BOLÍVIA, VIETNAM, GHANA, SZUDÁN, NDK, NIGÉRIA, IRAK, és CIPRUS nevét egy-egy pavilon tete-jén. Mind olyan ország, ahonnan több diák is itt tanul nálunk az egyete-men.

Nyugodtan nézegethettem a KOSSUTH,

a MAGVETŐ, és a MŰSZAKI Könyvkiadó újdonságait egy izléses kis zugban, sőt hitelben meg is vásárolhattam volna őket.

Eljutottam a Diszteremhez, és a PB Ta-nácssteremhez is, mely vitakörök szin-helye lesz a későbbiekben. Eljutot-tam a központi szinpadhoz, ahol már több táncsoport is próbált, az utol-só simításokat végezték a koreográfi-ájukon.

Az ajtók előtt kinn rekedt tömeg már toporzékolt, be akart jönni. Benn az utolsó utasítások, kiáltások rep-kegtek a levegőben, mely idegesen vib-rált. De most 14 óra 00 perc. Hirte-len olyan csend lett, mintha egy kriptában lennénk. Legnagyobb zaj a terem kongása volt. Majd hirtelen megszólaltak a fanfárok, jelezve: a fesztivál kezdetét veszi, s több ezer ember betódult a csöndbe.

S ekkor végre felébredtem. Kinn verőfényes napsütés, a madarak csivi-telnek..., s arra gondoltam, hogy mindez két hét múlva éles valóság-gá válik.

Mile Károly

POL-TOTÓ

A napokban benéztem a KISZ-be, és a szó szoros értelmében megrökönyödtem a látványtól. Egyik szerkesztőségi tagunk valamit irogatott. Sugárzó arccal léptem mögé, hogy belelessek irományába, vajon mi a cikk témája? S ekkor ért a csapás. Eleinte nem tudtam, mi nem tetszik a papíron, de egyszerre elmém megvilágosodott, s villámként hasított bele a felismerés: EZ AZ EMBER EGY POL-TOTÓ HÁTOLDALÁRA ÍR !! Hát nem szégyelli magát? Mit adunk majd annak, aki a POL-TOTÓ-ért jött, s hoppon marad? - Nyugi, nyugi - válaszolja hidegvérrel szerkesztőtársam - Nyugodtan odaadhatod neki mindazt a 300 példányt, ami megmaradt, de a kutya sen keresi.

Sanda pillantást vetettem az üveges szekrényre, s ott állt a POL-TOTÓ egy halomba rakva, s tényleg, ránézésre 300 db.

Elgondolkoztam. Mi 350 példányt rendeltünk, s abból itt maradt 300. Úgy érzem nem a barátom az első, aki POL-TOTÓ-ra jegyzetel; így kb 30 fogyhatott csak el az egész karon, s ha a nyomda 350 helyett csak 330-at készített, mindössze 10.

Ez bizony nagyon szomorú tény. Régebben - tavaly - legalább a fele elfogyott, de nem tudom mi lehet az oka annak, hogy idén ilyen kicsi iránta az érdeklődés. Nem tudják az emberek, hogy megjelent? - hisz a KÖZHÍR mindenkinek megírta, s terjedt szájhagyomány útján is. Nem tudják, hogy hol lehet átvenni? - ezt a KISZ-ben mindenki meg tudhatta volna, sőt itt át is vehette volna. Nem tudták, hogy hol a KISZ? - de hisz ez szégyen lenne, s ezzel az erővel azt sem tudhatnák, hogy hol a Dékáni Hivatal. Lustaság tartotta vissza őket, hogy a „K”I,45 felé elcsúszjanak, vagy nem volt érdekük? - ez sem mentség.

Minden bizonnyal közrejátszott az is, hogy az idei első POL-TOTÓ késsön jelent meg. Ez azonban szintén nem mentség senki számára, amikor egy olyan versengésről van szó, ahol mindenki egyforma eséllyel indulhat el, és mindenki csak tanulhat a megoldás során.

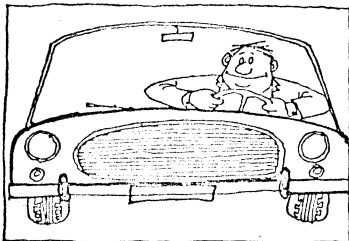
Remélem a következő POL-TOTÓ-t már többen fogják visszahozni kitöltve, s így karunk egyik hagyományát nem kell megszakítani.

JÁTÉKOS TESTEDZÉS 10.

Autóférsaim! Ha valamelyik keresztvezetésnél piros lámpát kapunk, ne mérgeledjünk, hanem a várakozás idejét használjuk fel egy jó gyakorlat elvégzésére.

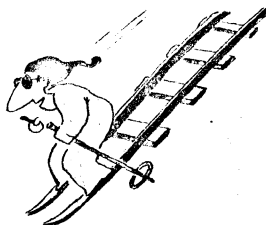
Markoljuk meg kétoldalt a kormánykereket, majd teljes erőnkől húzzuk szét, hat másodpercig. Utána lazítsuk el az izmainkat, és - ha a lámpa még mindig nem mutat zöldet - ismételjük meg a gyakorlatot.

VIZSGAIDŐPONTOK

LASSAN KÖZELEDIK A SZORGALMI IDŐSZAK VÉGE, JÓ LENNE, HA A TANSZÉKEK TUDATNÁK - AZ ELŐADÁSOK, GYAKORLATOK SORÁN - A TERVEZETT VIZSGAIDŐPONTOKAT, HOGY AZ ESETLEGES MÓDOSÍTÁSOKRA, „JAVÍTÁSOKRA” MÉG JUSSON IDŐ;

TELI VIZIO

KÉRDEZNI NEHÉZ

Konzultáció: „oktatási forma, amelynek során a hallgató az anyaggal kapcsolatos problémáit a tanárral megbeszéli.”

Azt hiszem nincs olyan diák, aki még egyetemi élete során nem volt konzultáción ZH., vizsga előtt - utolsó nádszájként, vagy tudásának „stabilizálásáért”. Magam is jónehány konzultáción vettem már részt; ezek után viszont kezd megintogni a hitem abban, hogy az Idegen szavak szótárából vett meghatározás pontos. A mostanában bevett „formula” ugyanis a következő: a diákok elmennek a konzultációra, ahol vagy kiderül, hogy mi lesz a ZH.-n, vagy nem; miközben a tanár felveti és meg is oldja az anyaggal kapcsolatos problémákat, amit a diák végighallgat, majd vagy megnyugodva, vagy „begyulladva” hazamegy.

Mi is az alapvető különbség? - az, hogy manapság a diák nem kérdez a konzultáción; vagy ha kérdez akkor a kérdés nem problémát vet fel, hanem arra irányul, hogy „ebből, vagy abból az anyagrészből milyen kérdésre lehet számítani”.

Azaz: nem kérdezzünk. De miért nem?

Lustaságból - hisz' úgy is lesz valaki, aki megkérdezi.

Szégyenérzetből - „Miért égessem magam azzal, hogy nem tudok?”

Mindamellelt, hogy ez a két ok alapvető, van egy harmadik is, amelyik a „háttérben marad”: a bizonytalanság. Annak a bizonytalansága, hogy a megfogalmazandó kérdés, probléma reális-e, lényeges-e, nem időrablás-e a többiekétől?

Tehát nem tudunk kérdezni, nem tudunk problémát felvetni, megfogalmazni - ez a nagyobb baj. Mert: „Jó probléma megfogalmazás - fél megoldás”. Ahhoz, hogy egy kérdést megoldásra alkalmasan fogalmazzunk meg - annak sokoldalú vizsgálata szükséges; ez pedig az anyaggal való alapos, „beható” foglalkozást kíván meg; de nem hanyagolható el itt az egyéniség - a problémaérzékenység, a reagálási, megfigyelési készség sem.

Azt hiszem a konzultáción való részvételtől függetlenül is alapvető lehet az arra irányuló törekvés - akár tanár, akár diák részről -, hogy az adott kérdés megfogalmazása a lehető legjobb, legcélravezetőbb legyen; ennek a haszna az egyetemi évek alatt és a diploma megszerzése után is csak hasznára válhat bárkinek.

- Sz. -

IRÁNYÍTÁSTECHNIKA

Későknél két eset egy katalógus. Két katalógus után helyből iv. ZH vagy házi feladat, „elégtelenség” miatt is még becsúszhat a félév megtagadás. / Szóval divatos tájékozlással: Hamar „cumi van”. / Ez pedig elég nehéz tárgy, és az előadások jók!! Mégis, minden órán katalógus, ami persze jónéhány percet elvesz az órából, és jónéhány óra adminisztrációt jelent.

Éz, / mármint a katalógus / többek közt nekem sem izlik. Nem azért, mint sokaknak: hogy ott kell lenni. Ezek kilátástalan harcot folytatnak hasonlatosak azon példabeli kutya-hoz, amelyek az osterba mar. Én már-már azt hiszem, hogy vagyunk már oly fölötték, hogy összevagyjuk mi az ami fontos, mire érdemes „időt pazarolni”. Am nap, mint nap az ellenkezőjéről kell meggyőződnöm. Amikor az első órán van katalógus, a másodikról a tartsaság 1/5-élmegy, amikor pedig a másodikon van, akkor az elsőre nem jönnek be. Azt hiszik, hogy a tanár hülye, vak, nem lát, nem hall. Kellőleg hangsúlyozom, az óra legalább olyan jó és fontos, hogy azt a második órát is végig lehet hallgatni. Amiótt én tiltakozom, az egész más. Kellő-kellen egy „sztori”. Sietek az iskolába. Van még 3 percem kb. a csöngetésig. Elöttem pár lépéssel összezecsuklik egy fickó, elvágódik a flaszeron. A szája habzik, értelem nem nincs a tekintetében! Egy-két hallgató vagy másféle ember emeli húzza - vonja. Egyszerűen segíteni akar. / Ime a segíteni akarás nem veszett ki! /

Én is megtorpanok, már-már segítenék, vagy szaladnék telefonhoz, de nem! Átgondolom, hogy nekem sietnem kell, mert katalógust kapok, s ha segítenék, biztosan elkésnék. Átvillan az agyamon, mit szólnának a mentősök, vagy az elájult ürge, amint igazolást kérnék tőle, mert nekem miatta irányítástechnika katalógusom lett. És mire telefonhoz jutnék, és megkapnám a vonalat, a mentőket, rég elkésném a következő hetet is. Igazolást onnan meg pláne kérhetnék / ednának is, csak anyám miatt nem kérnék /.

Ha meg odamennék a tanár úrhoz, hogy ez történt. Tán elhinné, de annyira valószínűtlenül hangzik, hogy úgy tartottam, elküldenének a „tanszéki zsákhöz”, amelyek már te tele van ilyen „avas púderokkal”, mondjam bele abba, és ha majd kell „link duma”, akkor vesznek belőle. Komolyra fordítva a szót, arról van szó, hogy a fentieket egy szemvillanás alatt végiggondoltam, és nem segítettem sem így, sem úgy. Megnyugtattam a lelkiismeretemet, „hogy úgymint van ott már valaki, az majd segít”.

Azaz primátust adtam a katalógusnak, az emberi segítőkészséggel szemben. / Ime a segíteni akarás itt vesztett el, itt nem lesz az akarásból tett. Még egyszer, ez egy lehetőség. / És azóta furdallja a lelkiismeretemet, vajon még egyszer megtenném-e? Helyesen tettem, amit tettem? Innentől fogva megannyi, lehet mégoly fontos is.

Amit még megjegyeznek, hogy lehetnek az embernek olyan alkalmi, amikor ilyen és ehhez hasonló esetek vannak. Ezekre nincs „tanszéki par-don”!!?

Jöhetnek, ha egy-két ilyet elfogadnak, megindul az áradat...

A jó megoldást nem tudom, de ilyen szigorú követelmények mellett nem sokat lehet „ugrálni”.

Tarján Frigyes

UIT szervezők össegyletű megrendelése N. 13 - du 18⁰⁰ kor lesz a K. I. 66. - ban. Jelenjenek meg ott a tan UIT felelős is!

A KÜLFÖLDI ÉPÍTŐTÁBOROKKA ÉS NDK-BELI MUNKA-VÁLLALÁSRA JELENT-KEZÉTEK ELOSZTÁSA ÁPRILIS 18-ÁN, 14⁰⁰ KOR AZ AVO. MAX-BAN LESZ, AKI UTAZNI AKAR, FEL-TÉTELENÜL JELENJEN MEG!

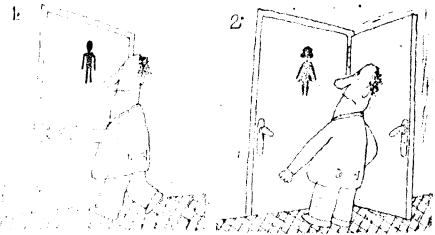
Az intenzív orosz nyelvtanfolyamra pályázó hallgatók közül a következő hallgatók jelentkezését fogadta el a Kar:

II. évfolyam: Makovics József
Szűcs Mária
Nagy Éva

III. évfolyam: Albert Gábor
Szilveszter Antal
Szabó Ákos
Zsombok János
Abonyi László
Csorba Sándor

IV. évfolyam: Urbán Iván

MEGLEPETÉS

Hazánk felszabadulásának 33. évfordulója alkalmából a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága nevében Maróthy László, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a KISZ KB első titkára állami és KISZ - kitüntetések adott át az ifjúsági szocialista nevelésben kiemelkedő érdemeket szerzetteknek.

A KISZ KB Vörös Vándorzászlaját kapta a Budapesti Műszaki Egyetem KISZ - szervezete.

KISZ Érdemremmel tüntették ki Ábrahám Györgyöt egyetemünk KISZ-tit-rát, és Szász Attilát a Gépészmérnőki Kar KISZ - titkárát.

Kitüntetésükhöz gratulálunk, munkájuk hoz további sikereket kívánunk.

KÖZHÍR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó: ÁBRAHÁM GYÖRGY
Felelős szerkesztő: BOROS ANDRÁS
Főszerkesztő: MILE KÁROLY

Készítették: Pásztor Judit, Urbán Iván
Szabó László

Készült a BME sokszorosító üzemében a 65013 számú megrendelés alapján

Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR